

бѣ радостѣта на руситѣ и опълченцитѣ. Последнитѣ бѣха кръстени въ боеветѣ още при Стара-Загора, но тука тѣ още по-добре се калиха и насърдчиха. Вечерѣта по тъмно нѣколко опълченци можаха да слѣзатъ въ дерето и да взематъ отъ кладенеца вода, защото презъ деня това бѣше невъзможно. Храбритѣ защитници на св. Никола и Орлово гнѣздо вечерѣта добре се нахранаха и отпочинаха.

На 11-и августъ боеветѣ рано почнаха, ала този день турцитѣ като че ли нѣмаха намѣрение да се впишатъ въ позициитѣ на руситѣ и българитѣ, както направиха първия день. Този день, покрай боеветѣ войскитѣ на дветѣ страни, се размѣстваха да заематъ по-добри мѣста. Едно преброяване показва, че на 10 августъ 7500 защитници, отъ които 6000 български опълченци съ 29 топове, стояха срещу 27000 души турци и черкези съ 48 топове. Въ сѣщия день станаха много сбивания между турци и опълченци, между които най-интересна е следната случка:

Нѣколко смѣли български опълченци се решаватъ да слѣзатъ въ дола и да си налѣятъ сѣждоветѣ съ прѣсна и студена вода. Между тѣхъ се намира младиятъ юнкеръ Андрей Блъсковъ отъ Шуменъ (сега запасенъ генералъ въ София). Съ голѣмъ куражъ опълченцитѣ трѣгватъ да се провратъ до кладенеца. Но турцитѣ ги съглеждатъ и почватъ да стрелятъ по тѣхъ. Младежитѣ безъ никакъвъ страхъ се спущатъ напредъ, пробиватъ пѣтъ и достигатъ до водата, макаръ нѣкои отъ тѣхъ да бѣха ранени. Наливатъ си вода, измиватъ се и потеглятъ да се връщатъ. Сега турцитѣ усилватъ огъня върху тѣхъ и искатъ да ги заобиколятъ. Тогавъ смѣлиятъ Андрей Блъсковъ свиква всички момчета подире си и съ силни гърмежи и още по-силни „ура“ разкъсватъ турската верига; турцитѣ се разбѣгватъ около скалитѣ, а нашитѣ малки юнаци тържествено минаватъ опаснитѣ мѣста и се озоваватъ при